CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL C. O. LENZ

van 6 maart 1997 *

1. In de onderhavige niet-nakomingsprocedure verwijt de Commissie de Franse Republiek, dat zij de krachtens richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie [1], inzonderheid1 artikel 45, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om die richtlijn om te zetten. Subsidiair concludeert zij dat het den Hove behage, vast te stellen dat de Franse Republiek de krachtens genoemde bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door te verzuimen de Commissie onverwijld van dergelijke maatregelen in kennis te stellen.

2. Artikel 45 van genoemde richtlijn verplicht de Lid-Staten, de nodige maatregelen te treffen om uiterlijk op 1 juli 1994 [2] aan deze richtlijn te voldoen, en de Commissie daarvan onverwijld in kennis te stellen.

3. Verweerster betwist niet, dat zij de richtlijn niet binnen de gestelde termijnen in nationaal recht heeft omgezet. Zij wijst er enkel op, dat het ontwerp van de betrokken wet op de agenda van de parlementszitting 1996/1997 staat.

4. Aangezien dus vaststaat, dat de betrokken richtlijn niet tijdig is omgezet, behoeft op de subsidiaire vordering van de Commissie niet meer te worden ingegaan.

5. Mitsdien geef ik in overweging, vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie, de krachtens die richtlijn, inzonderheid artikel 45, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Voorts dient de Franse Republiek in de kosten te worden verwezen.

* Oorspronkelijke taal: Duits.

1 — PB 1993, L 199, blz. 84.

2 — Voor Spanje, Portugal en Griekenland gelden volgens artikel 45, lid 2, van de richtlijn echter andere termijnen.